

สรุปผลการวิจัย และขอเสนอแนะ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการแก้ปัญหาเชิงคณิตศาสตร์ สัมฤทธิผลทางการเรียนคณิตศาสตร์ และระดับสกิลปัญญาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นที่มีแบบการคิดแตกต่างกัน โดยมีวัตถุประสงค์เน้นพางดังนี้

1. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการแก้ปัญหาเชิงคณิตศาสตร์ของเด็กที่มีแบบการคิดแตกต่างกัน

2. เพื่อเปรียบเทียบสัมฤทธิผลทางการเรียนคณิตศาสตร์ของเด็กที่มีแบบการคิดแตกต่างกัน

3. เพื่อเปรียบเทียบระดับสกิลปัญญาของเด็กที่มีแบบการคิดแตกต่างกัน

4. เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างแบบการคิดกับความสามารถในการแก้ปัญหาเชิงคณิตศาสตร์ แบบการคิดกับสัมฤทธิผลทางการเรียนคณิตศาสตร์ และแบบการคิดกับระดับสกิลปัญญา

สมมติฐานของการวิจัย

1. เด็กที่มีแบบการคิดแตกต่างกันจะมีความสามารถในการแก้ปัญหาเชิงคณิตศาสตร์แตกต่างกัน

2. เด็กที่มีแบบการคิดแตกต่างกันจะมีสัมฤทธิผลทางการเรียนคณิตศาสตร์แตกต่างกัน

3. เก็งที่มีแบบการคิดแยกต่างกันจะมีระดับสกิปัญญาแตกต่างกัน

4. แบบการคิดแบบวิเคราะห์เชิงมารยาจจะมีความซับซ้อนมากกว่าระดับสูงกับความสามารถในการแก้ปัญหาเชิงคณิตศาสตร์ สัมฤทธิผลทางการเรียนคณิตศาสตร์ และระดับสกิปัญญา

วิธีคำนวณการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนที่กำลังเรียนอยู่ชั้นมัธยม 2 ปีการศึกษา 2522 ในโรงเรียนสหกิจสามัคคีกลางของรัฐบาล 2 โรง คือ โรงเรียนสุวรรณารามวิทยาลัย และโรงเรียนวัดสังเวช จำนวน 100 คน หญิง 55 คน ชาย 45 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบทดสอบวัดแบบการคิด

2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการแก้ปัญหาเชิงคณิตศาสตร์

3. แบบทดสอบวัดระดับสกิปัญญา

4. คะแนนสอบวิชาคณิตศาสตร์ ประจำภาคทัน ปีการศึกษา 2522 ของ

นักเรียน

การทดสอบกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยวัดระดับสกิปัญญา และแบบการคิดของกลุ่มตัวอย่าง จากนั้นคัดเลือกเฉพาะผู้ที่ได้คะแนนแบบการคิดและแบบสูงมา 40 คน ให้ทำแบบทดสอบความสามารถในการแก้ปัญหาเชิงคณิตศาสตร์เป็นรายบุคคล

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์ความแปรปรวน 3 ทาง แบบไม่วัดช้า โดยมีแบบการคิด สัมฤทธิผลทางการเรียนคณิตศาสตร์ และระดับสกิปัญญา เป็นตัวแปรอิสระ ความสามารถในการแก้ปัญหาเชิงคณิตศาสตร์ เป็นตัวแปรตาม

2. วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว โดยมีแบบการคิดเป็นตัวแปรอิสระ สัมฤทธิผลทางการเรียนคณิตศาสตร์ เป็นตัวแปรตาม

3. วิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว โดยมีแบบการคิด เป็นตัวแปรอิสระ ระดับสกิลปัญญา เป็นตัวแปรตาม

4. ทดสอบเพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยคะแนนเป็นรายคู่ เมื่อ พบรความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญในผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนโดยวิธีของ เชฟเพ

5. หากค่าล้มเหลวให้สัมพันธ์ระหว่าง แบบการคิด กับความสามารถในการ แก้ปัญหาเชิงคณิตศาสตร์ แบบการคิด กับสัมฤทธิผลทางการเรียนคณิตศาสตร์ และแบบ การคิด กับระดับสกิลปัญญา

ผลการวิจัย

สรุปไป็คคั่งน์

1. นักเรียนที่มีแบบการคิดแบบวิเคราะห์เชิงบรรยายมีความสามารถในการ แก้ปัญหาเชิงคณิตศาสตร์ สูงกว่านักเรียนที่มีแบบการคิดแบบโดยความสัมพันธ์ ระดับนัย สำคัญ .01

2. นักเรียนที่มีแบบการคิดแบบจำแนกประเภทเชิงอ้างอิงมีความสามารถในการ แก้ปัญหาเชิงคณิตศาสตร์ ในแตกต่างจากนักเรียนที่มีแบบการคิดแบบวิเคราะห์เชิงบรรยาย และแบบโดยความสัมพันธ์ ระดับนัยสำคัญ .01 อย่างไรก็ตาม ค่าเฉลี่ยคะแนนความสามารถในการ แก้ปัญหาเชิงคณิตศาสตร์ ของนักเรียนที่มีแบบการคิดแบบจำแนกประเภทเชิงอ้างอิง ก็มีแนวโน้มที่高กว่านักเรียนที่มีแบบการคิดแบบวิเคราะห์เชิงบรรยาย แต่สูงกว่านักเรียนที่ มีแบบการคิดแบบโดยความสัมพันธ์

3. นักเรียนที่มีแบบการคิดแบบจำแนกประเภทเชิงอ้างอิงมีสัมฤทธิผลทาง การเรียนคณิตศาสตร์ สูงกว่านักเรียนที่มีแบบการคิดแบบโดยความสัมพันธ์ ระดับนัยสำคัญ

4. นักเรียนที่มีแบบการคิดแบบวิเคราะห์เชิงบรรยายมีสัมฤทธิผลทางการเรียนคณิตศาสตร์ไม่แตกต่างจากนักเรียนที่มีแบบการคิดแบบจำแนกประเภทเชิงอ้างอิงและแบบโดยความสัมพันธ์ระหว่างคัณนัยสำคัญ .05 อย่างไรก็ตาม ค่าเฉลี่ยคะแนนสัมฤทธิผลทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนที่มีแบบการคิดแบบวิเคราะห์เชิงบรรยายก็มีแนวโน้มกำกัวนักเรียนที่มีแบบการคิดแบบจำแนกประเภทเชิงอ้างอิง แต่สูงกว่านักเรียนที่มีแบบการคิดแบบโดยความสัมพันธ์

5. นักเรียนที่มีแบบการคิดแบบวิเคราะห์เชิงบรรยายมีระดับสติปัญญาสูงกว่า นักเรียนที่มีแบบการคิดแบบจำแนกประเภทเชิงอ้างอิง และแบบโดยความสัมพันธ์ระหว่างคัณนัยสำคัญ .05 และ .01 ตามลำดับ

6. นักเรียนที่มีแบบการคิดแบบจำแนกประเภทเชิงอ้างอิงมีระดับสติปัญญาไม่แตกต่างจากนักเรียนที่มีแบบการคิดแบบโดยความสัมพันธ์ระหว่างคัณนัยสำคัญ .05 อย่างไรก็ตาม ค่าเฉลี่ยคะแนนระดับสติปัญญาของนักเรียนที่มีแบบการคิดแบบจำแนกประเภทเชิงอ้างอิง ก็มีแนวโน้มสูงกว่านักเรียนที่มีแบบการคิดแบบโดยความสัมพันธ์

7. แบบการคิดแบบวิเคราะห์เชิงบรรยายมีความสัมพันธ์ในทางบวก กับความสามารถในการแก้ปัญหาเชิงคณิตศาสตร์ และระดับสติปัญญาที่ระหว่างคัณนัยสำคัญ .01 ($r=0.458$ และ $r = 0.427$ ตามลำดับ) ส่วนความสัมพันธ์กับสัมฤทธิผลทางการเรียนคณิตศาสตร์ เป็นไปในทางบวก เช่นกัน แต่ไม่ถึงระดับนัยสำคัญ .01 ($r = 0.181$)

ขอเสนอแนะจากการวิจัย

1. ขอเสนอแนะในการนำไปประยุกต์ใช้ในการศึกษา

จากการวิจัยแสดงให้เห็นว่า นักเรียนที่มีแบบการคิดแบบทั่วไปมีความสามารถในการแก้ปัญหาเชิงคณิตศาสตร์ สัมฤทธิผลทางการเรียนคณิตศาสตร์ และระดับสติปัญญา แตกต่างกัน โดยนักเรียนที่มีแบบการคิดแบบวิเคราะห์เชิงบรรยายมีความสามารถในการแก้ปัญหาเชิงคณิตศาสตร์ และระดับสติปัญญาสูงกว่านักเรียนที่มีแบบการคิดแบบอื่น และแบบการคิดแบบวิเคราะห์เชิงบรรยายก็มีความสามารถสัมพันธ์ในทางบวก กับความสามารถในการ

แก้ปัญหาเชิงคณิตศาสตร์ และระดับสกัดปัญญา จากผลักดันกล่าว จะเห็นว่า แบบการคิดแบบวิเคราะห์เชิงบรรยายเป็นองค์ประกอบที่สำคัญประการหนึ่ง ในความสามารถในการแก้ปัญหาเชิงคณิตศาสตร์ และระดับสกัดปัญญาของเด็ก ดังนั้นในการเรียนการสอน ครูจึงควรจัดสภาพการณ์เพื่อเตรียมสร้างและปลูกฝังแบบการคิดแบบนี้ให้มีขึ้นในตัวเด็ก

นอกจากนี้ ในด้านหลักสูตร น่าจะได้มีการวิเคราะห์หลักสูตรที่ใช้กันอยู่ในแต่ละระดับว่ามีส่วนเอื้ออำนวย หรือมีอิทธิพลต่อแบบการคิดของนักเรียนหรือไม่ อย่างไร ทั้งนี้ เพราะ ลักษณะหรือเนื้อหาของหลักสูตรน่าจะมีผลต่อตัวครู และวิธีการสอนของครู ซึ่งจะมีผลไปถึงตัวเด็ก

ในท้ายที่สุดนี้ ผู้วิจัยมีความเห็นว่า ครู หรือนักแนะแนวฯ อาจนำแบบสอนแบบการคิดไปเป็นเครื่องมือเพื่อใช้ประกอบในการให้คำปรึกษาแนะแนวฯ หรือการอบรมหมายงานแก่นักเรียนเพื่อให้บรรลุถึงวัตถุประสงค์ทางการศึกษาที่เฉพาะเจาะจงตามความถนัด และความสนใจของแต่ละบุคคล เพราะจากการวิจัยในทางประเทศ พบร้า เด็กที่มีแบบการคิดแบบวิเคราะห์เชิงบรรยายมักจะเรียนหรือมีสัมฤทธิผลทางวิทยาศาสตร์ และคณิตศาสตร์ได้ดีหรือได้คะแนนสูง เป็นต้น

2. ขอเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ด้วยวิจัยช้าในด้านแบบการคิดกับสัมฤทธิผลทางการเรียนคณิตศาสตร์ ผู้วิจัยเห็นว่า ควรจะใช้แบบสอนสัมฤทธิผลทางคณิตศาสตร์ที่ได้ทำเป็นมาตรฐานมีความเป็นปรนัย และความเชื่อถือได้สูง เพื่อผลที่พบจะได้รักกุม เที่ยงตรง และแน่นย้ำยิ่งขึ้น

2.2 น่าจะมีการศึกษาว่า การเรียนการสอนวิธีใดที่ส่งเสริมให้เด็กมีแบบการคิดแบบวิเคราะห์เชิงบรรยาย

2.3 ควรทำการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแบบการคิดกับสัมฤทธิผลทางการเรียนในหมวดวิชาต่าง ๆ เพื่อจะได้ทราบว่า แบบการคิดแบบใดมีความสัมพันธ์กับหมวดวิชาใดอย่างไร และมากน้อยเพียงใด